

עלון קיבוץ כפר מסריק כא' אייר תשפ"ג

17 מ' 12.5.2023

הד הנעשה

שנה שמונים ותשע * מס' 2630

מאבי בלן שהוא כבר מזמן בתוך מהלך
ההכנות לעונה החדשה ובקרוב יוכלו שחיני
הבוקר, והילדים, והמינויים וכולנו ליהנות
ממי הבריכה הצוננים.

בעיתון הקודם פרסמנו את רשימת החיילות
והחיילים שמשרתים בצבא. חלקם השתתפו
במצעד הדגלנים בטקס יום העצמאות
והחלק הגדול יותר נשאר בבסיסים ולצערנו
לא הגיעו. ובכל זאת שם אחד חשוב נשמת
מהרשימה: מדובר באלה גן, הנכדה של עדה
שהיתה שייכת לגרעין צבר האחרון שסיים
את שהותו אצלנו. אלה היא היחידה
שהחליטה בשלב זה להישאר בקיבוץ וגם זה
ראוי לשבח. אבל חשוב מזה: אלה סיימה
בימים אלו קורס קצינים בבה"ד 1 והיא
הולכת ומתקרבת להשלמת המהלך
להפיכתה לקצינה בצה"ל. אז כל הכבוד
לאלה גן וברכות לסיום קורס קצינים.

שבת שלום ו... שנשמע גם מכם. אברהם

שלום לכולכם.
הימים שעוברים עלינו אינם פשוטים ואפילו
מאתגרים. אני מתכוון לאו-דווקא עלינו כאן
בקיבוץ אלא על הציבור הישראלי בכללו. לא
הספיקו שבועות רבים של מחאות והפגנות
בכל הארץ (שחלקנו נטלנו בהן חלק פעיל)
ובאו ימי המבצע הצבאי ברצועת עזה
ובדרום כולו. ושוב יוצא שאנחנו כאן,
עומדים מרחוק בבועה השקטה שלנו
ומביטים בדאגה ובמתח – מה ילד יום. אני
בטוח שהורים שיש להם חיילים המשרתים
ביחידות לוחמות לא מצליחים לעצום עין
וליבי אתם.

גם אצלנו, בקיבוץ לא נרדמים בשמירה.
צח"י המקומי נפגש לישיבה קצרה של עדכון
וכבר מתחילים להיערך למצב שבו אולי
(והלוואי שלא), נכנס גם אנחנו למעגל
האימה וההתמודדות. צריך לקוות ולהאמין
שהסיבוב הזה יסתיים במהרה ונוכל לחזור
לשגרה של הפגנות ומחאות...

3.5.2011	בת-שבע הדר
6.5.2001	פרידה שניצר
9.5.1940	צפורה שלזינגר
9.5.1994	ישראל לייבל
9.5.1998	איטה גפני
9.5.2004	משה כהן
10.5.2003	חנה אלטמן
10.5.2004	יוסף שמאלי
15.5.1948	אריה פאוקר
15.5.2000	אלי מסד
16.5.1988	מורדי מדק
16.5.2002	חנה יעקובי
20.5.1975	נפתלי דגני
20.5.2016	נורית פניגר
22.5.2008	תמר לוי
23.5.1998	טובה ארצי
24.5.1984	מאיר בין
24.5.1995	צפורה קרמר
24.5.2007	שושנה מגן
26.5.1981	ריבה לשד
26.5.2008	רחל הרבסט (זינגר)
28.5.1983	אהרון מרד

דווקא מזג האויר מאיר פנים והאביב שהיה
יכול להיות מעצבן ומרגיז – הפעם מופיע
בצורה סולידית ונעימה. במטע האבוקדו
נוטעים זה כמה ימים חלקה חדשה ומרגשת
(כתמיד) והדים מהנטיעה מופיעים אצלנו
בעיתון. בשדות עושה רושם שהגידולים לא
מתרגשים מהמצב והשדות נראים ירוקים
ובריאים. שרק ימשיך ככה עד סוף העונה.

בתחום רגיש אחד יש כל הזמן "פעילות"
והתרחשויות. כמעט כל שבוע יש אירוע של
גניבה או מעשה פלילי אחר ולמזלנו עד
היום לא עברנו משהו קשה ודרמטי.
לשמחתנו, יש בקיבוץ כמה צעירים ערניים
ששמים לב לדמויות חשודות ולאנשים זרים
שעלולים להזיק. יש קבוצה פעילה ונחושה
שאחת לכמה ימים מבצעת מרדף או תפיסה
של גנב או גנבים ודואגת ששאר הציבור לא
יהיה מעורב ולא יכנס לבהלה. טוב שזה
נעשה ככה ולא נזקקים להתערבות חיצונית
גדולה מדי

הימים מתחממים לאיטם והעיניים מופנות
באופן טבעי לבריכת השחייה. אני שומע

ישיבת ההנהלה החברתית

מיום 7/5/23

נוכחים: הגר, רחלי, נופר, עפר, אבי, ירון,
ליאת, לימור, הראל, עמי
חסרה: איילת

ישיבת ההנהלה החברתית

מיום 30/4/23

נוכחים: הגר, רחלי, נופר, עפר, אבי, ירון,
ליאת, לימור, הראל, עמי
חסרה: איילת

[1] אישור מאזן ועד מקומי

הצגת מאזן כספי של הועד המקומי המוגש
למועצה
החלטה: מאושר

[2] עדכון תקנון דירות צעירים

המלצת צוות משותף של אגף צעירים
ושיכון ובינוי לעדכון בנושא דירות
הצעירים:

- שמירת דירה לצעיר הנמצא בחו"ל או במרכז – עד 3 חודשים (כיום זה שנה).
- שינוי זה נובע מכך שצעירים נמצאים בחו"ל או במרכז ושומרים דירות לאורך של שנה. בזמן הזה צעירים הגרים בקיבוץ לא יכולים לעבור לדירות אחרות ויש חוסר במענה וכעס בקרב אלו הגרים בקיבוץ בדירות פחות טובות. 3 חודשים זה זמן שחשוב לתת, לראות שהצעירים מסתדרים במרכז או בחו"ל הדברים הולכים כפי שציפו ואח"כ יש לשחרר את הדירה.
- מעברי דירות של יב' – כיום עושים שינויים ומוציאים דיירים לפני סיום חוזה, בכדי שיהיה ב- 1/7 מספיק דירות למסיימי יב'. ההמלצה שהמעבר יהיה ע"פ פניות הדירות (על זמן של כמה חודשים) ולא לפנות דיירים במאי, בכדי שביולי יהיו מספיק דירות ליב' ב- 1/7.

החלטה: מאשרים ותומכים בהמלצה. עם

זאת תינתן גמישות לשמור יותר מ- 3 חודשים לעוד חודש במידת הצורך.

[1] עדכון בנושא היטל השבחה – שיוך דירות

- מס רכישה בדיון מול רשות המיסים, במידה ולא נגיע להסכמות נגיש ערר על השומה הגבוהה שניתנה לחברים ולקיבוץ.
- היטל השבחה – בתהליך עם הועדה לתכנון ובניה, שמאי מסר את השומות לקיבוץ, נתוני השומות בבדיקה לבדוק שניתנו זיכויים על תשלומים קודמים ומידות המגרשים.
- צפי להשלמת התהליך ודיון עם המועצה עד סוף מאי, תשלום במהלך יוני.
- דף הסבר מלא ישלח לחברים לאחר השלמת הבדיקה עם השומה לתשלום.

[2] עדכוני כו"א ומכרזים

חדר אוכל – נבחרה לניהול חדר האוכל דניאלה לבני
דניאלה חברת קיבוץ אדמית באה עלינו עם נסיון רב בניהול מטבחים ותיירות תתחיל את עבודתה ב- 1/6/23. במהלך מאי תעשה חפיפה עם תום.

3] חניית רכבים מחוץ לחנייה המסודרת, של

עובדי חוץ דוקרט

*נ"ר מזרחי

נ"ר – בשנים האחרונות חלה הדרדרות רבת ביכולת הקיבוץ להשליט סדר בחניית הרכבים של עובדי החוץ של דוקרט. העובדים חונים לאורך הכביש והנגריה, בחניית הקיבוץ ובשטחים שאינם חניה מסודרת. הנושא בעייתי מבחינה ניראות הקיבוץ ובעיקר מבחינה בטיחותית. יש לאכוף את הנושא ולא לאפשר חנייה לא מסודרת. למרות פניות להנהלת דוקרט הנושא לא מטופל. החלטה לטיפול:

- לא ניתן לאפשר לעובדי דוקרט לחנות בכל מקום ויש לטפל בכך בשיתוף הנהלת המפעל
- תקבע פגישה עם הנהלת דוקרט
- מכתב יצא לכל עובדי דוקרט מההנהלה החברתית
- לבחון משמעות של סיוע מהשיטור הקהילתי

4] טקסי יום השואה ויום הזיכרון

*נ"ר מזרחי

*ליאור בירק, רון כהן

הפנייה מבקשת לקבל החלטת הנהלה לקיים את הטקסים אך ורק בתוך חדר האוכל. הטקסים בחוץ אינם מוכוונים. ליאור ורון:

- יש צוות שעובד על הטקס ומקבל החלטות לגבי מהותו ומיקומו. היה דיון בנושא והוחלט לקיים בחוץ
- קיום טקס בחוץ מאפשר גם לילדים צעירים יותר להגיע, להיות מאחורה ומקסימום ללכת באמצע
- יש החושבים כי הטקס בחוץ יותר מתאים ונכון ובסוף זה עניין של דעה אישית

עוד תגובות של אנשי הנהלה חברתית:

- הבמה יום למחרת הטקס הופכת להיות מעבר לבאי החדר האוכל וזה לא מוכוון הצורה בה נשארת הבמה.

- במידה והטקס בחוץ יש לסדר את הבמה לאחר הטקס.
- צוות הטקס הוא זה שצריך לקבל החלטה ולא צריכה להיות הנחיה של הנהלה חברתית
- רגישויות כאלו ואחרות הינן דבר מאוד אישי.
- הצוותים המארגנים צריכים לקחת בחשבון את כל הנקודות ולתת להם מענה.
- 2 הטקסים השנה קיבלו ביקורת טובה ורחבה מהציבור.
- יש לקחת בחשבון מספר ליקויים לשנים הבאות: על המקריאים ומשתתפי הטקס להיות לבושים בחולצות לבנות, ישיבה בכיסאות פלסטיק ולא המתקפלים מהעץ (אינו בטיחותי לילדים ולמבוגרים), התפאורה לאחר הטקס צריכה להצטמצם לתוך מבואת חדר האוכל כפינה ולא להשאיר בחוץ על מנת שלא תעוף ברוח. חשוב לשמור על ניקיון ותצוגת רחבת חדר האוכל על מנת לכבד את המעמד.

החלטה:

מיקום הטקס יקבע ע"י הצוות המוביל, תוך לקיחת כל הערות בחשבון.

הגר דוכס

טובות מגיעות לכל העוסקים במלאכה ודומני שדבר לא יגרע ממרחב ההחלטות של הצוות אם עניין זה יהיה חלוט, מנוי וגמור. אינני אוהב להיקרא "Party Popper", אך טכס יום השואה והגבורה שנערך השנה בחוץ, היה בעיני לא מספיק מכובד כפי שאני חושב שצריך להיות.

בשולי הדברים

(ראו סיכום המזכירות)

חניית עובדי דוקרט

לפני יותר משנה, ישי שמאלי ואני, בישיבה עם הגר שדה, ביקשנו להביא את הנושא לדיון בהנהלה החברתית. הגר דחתה את הפנייה ואמרה שהיא תפתור את העניין מול הנהלת המפעל. מאז הדברים רק הלכו והסתבכו, העובדים חונים היכן שהם רוצים; על המדרכה להולכי רגל, בחניות של מכוניות הקיבוץ, על ובתוך שטחי נוי של הקיבוץ, לאורך כביש הכניסה לקיבוץ באופן שמהווה סכנה בטיחותית ועוד המצאות ששמורות להם.

מבחינתי - הסיכום היחידי שבא בחשבון הוא שעובדי דוקרט יחנו את רכביהם אך ורק בחנייה המיועדת לכך ועל הנהלת הקיבוץ לעשות הכל על מנת שכך באמת יהיה. ההחלטה לטיפול שהתקבלה בהנהלה החברתית ומובאת כאן לפניכם זוהי בעיני החלטה מגוחכת שאין בה שום דבר חדש שלא נוסה וחבל שהנהלה החברתית ממשיכה את התנהלותה בעניין באמצעים שהוכחו כבר שאינם מביאים לפתרון.

בפנייתי המקורית להנהלה בעניין ציינתי שהיות והבעיה הזאת נמשכת כבר שנים יש למצוא לה פתרון מהיר והולם. במידה וזה לא יקרה לא יוכל מי מהנהלת הקיבוץ להלין על כך שמי מחבריו לוקח את החוק לידיים. אני לא אוהב את זה אבל האמינו לי, אני על זה כבר יותר מדי זמן ואני אומר: מספיק עם הבזיון הזה. וזהו בזיון גדול!!!

טכסי יום השואה והגבורה ויום הזכרון לחללי מערכות ישראל ופעולות האיבה

בסעיף זה ניסיתי להעביר בישיבת הנהלה החברתית את רגישותם וייחודם של טכסים אלו לעומת טכסים וחגים אחרים ולכן חשוב מאוד לדעתי שהם יערכו אך ורק בתוך אולם ולא בחוץ. לצערי פנייתי לא התקבלה ואני מצר על כך. כמובן שהרבה מחמאות ומילים

אינני יורד לפרטים הקטנים שהם תמיד מאוד חשובים, אך נדמה לי שקיום הטכס בפנים היה משפר מאוד ומפצה אולי על התקלות הקטנות. אני מאוד מקווה שהצוות שייבחר לנהל את הטכס בשנה הבאה לא יחשוב שדשא בריכת השחייה הוא מקום מתאים לקיומו.

ניר מזרחי

מחשבות בע"מי

המיפקד יעבור לנוח

חלפו "הימים הנוראים" – ימי הזיכרון והעצמאות – שצוינו באופן מכובד ויצירתי, ואני מסכים עם כל השבחים והמחמאות לליאור וליתר המובילות והמובילים בציון המועדים החשובים והרגישים האלה.

עם זאת, יש לי הצעת שינוי: להפסיק לחלוטין את נוהל ה"עמוד נוח/עמוד דום" במיפקדים שלנו. אני מניח שמסורת המיפקדים הכמו-צבאיים החלה עם פרוץ המדינה, כשחברי הקיבוץ היו קרובים ברוחם ובגילם למלחמת הקוממיות, לצבא ולתנועות הנוער (שגם הן אימצו גינונים צבאיים). מי שערכו באותה תקופה את המיפקדים המקומיים היו בעיקר קציני מיל. וזה תאם את התחושה הלאומית, כי באותה תקופה כל העם הרגיש צבא.

מאז, אפילו בנעמן זרמו מים רבים! כיום לא כל העם צבא ולא כל המנחים בטקסי הזיכרון הם מפקדים בדימוס והגינונים

הכמו-צבאיים נראים ונשמעים לא כל-כך במקום.

למעשה, גם ללא ההצעה שלי, בפועל הטקסים הקיבוציים נעשו בהדרגה יותר ויותר אזרחיים – וזה כלל לא פגע בהדרת הכבוד. השנה הטקס היחיד שהתנהל במתכונת הזאת היה המיפקד ברחבת חדר האוכל בתחילת יום הזיכרון; ואילו המיפקד שנערך כעבור יום במגרש הכדורגל היה נטול "עמוד נוח/עמוד דום" – והיה לא פחות מכובד ומרשים. המנחה מור כרמלי (שהיתה מצוינת) ביקשה מהקהל לקום להנפת הדגל ולשירת ההימנון, וזה הספיק. ללא פקודה, רק עם בקשה עניינית.

אני מציע לעגן זאת בחוק: שכאשר הצוותים שעמלו על עיצוב הטקסים יסכמו את הלקחים לקראת השנים הבאות, שיחליטו שבמיפקדים העתידיים נסתפק בנוסח האזרחי, לתפארת התרבות הקיבוצית ומדינת ישראל.

דוקא יש שמות

ב"נפגשים בגיל" לפני כשבוע הוקרן הסרט "אין שמות על הדלתות" של בן קיבוצנו המנוח והמוכשר נדב לויתן (מקבוצת שיבולים). על אף דבריו הנכוחים והמרגיעים של עמית קורן, התגובות היו די נסערות. אני מבקש להסביר מדוע.

מבחינה קולנועית זהו סרט מרגש ועשוי היטב, עם סיפור חזק ושחקנים טובים. וככל שהצופים רחוקים יותר מההוויה הקיבוצית ומהקיבוץ שלנו, כן קל להם יותר ליהנות מהמעלות הקולנועיות האלו. ולהפך.

נדב היה אמן רגיש, שכנראה נחשף עוד בילדותו/בנעוריו לסיפורים מקומיים שהותירו רשמים עמוקים בנפשו, אולי אפילו סריטות או צלקות. בעיקר בנוגע ליחסים משפחתיים וחץ-משפחתיים; נושא אחר שהיה קרוב ללבו: האמנים ויחס הקיבוץ אליהם.

בטרילוגיה הקיבוצית שלו, שני הסרטים הראשונים התבססו על זיכרונות מהקיבוץ (הוא עזב מיד עם שחרורו מהצבא, ב-1964 או 1965); ואילו בסרטו השלישי, "אין שמות על הדלתות", נדב לא הסתפק בזיכרונות וביקש גם להביע מסר אזהרה על עתיד הקיבוץ והתנועה הקיבוצית נוכח מגמות

ההפרטה. (זאת תופעה די שכיחה שמי שעזבו קיבוצים שיתופיים כועסים על מי שנשארו בקיבוץ ומאשימים אותם בזניחת הערכים השיתופיים).

מאחר שמודל הקיבוץ אצל נדב היה כפר מסריק (לרוב גיבורי סרטיו היו שמות של חברי קיבוץ וניתן היה לזהות בנקל למי הכוונה), הרעות החולות מפניהן הזהיר בסרט הזה הולבשו אף הן עלינו, קיבוץ המודל שלו, עם השמות.

(אני זוכר איך כעס קובה לייבל, שעוד היה בחיים כשהסרט יצא, על כך שבני דמותם שלו ושל בנו בסרט נקראו קובה וישראל, כמו במציאות).

מציאות?! הסרט חוטא מאוד למציאות בשני תחומים רגישים, אליהם מכוונות בליסטראותיו – יחס הקיבוץ לבעלי צרכים מיוחדים והנצחת חללי צה"ל, תחומים בהם הקיבוץ תמיד גילה רצון טוב ורגישות. זה מקור הכעס: כי גם אם לוקחים בחשבון את החרות האמנותית, אין היא יכולה להצדיק את היחס המחפיר לקיבוץ ולחברים ש"כיכבו" בסרט.

אפרופו חרות אמנותית, אסיים במשל: על צייר שמצייר דיוקנאות נשים ונעזר לשם כך באישה נאה המשמשת לו מודל קבוע. אין לו מחויבות לדמיון מלא בינה לבין הציור, אך המודל תמיד סקרנית ובודקת בהתרגשות את המוצר המוגמר. והנה יום אחד, היא נחרדת לגלות שבציור, עיניה פוזלות ויש לה מבט מרושע וחמדני. איך מרגישה המודל לדעתכם?

עמי זינגר

- **תעשיות 2014, גן תעשיות**
פיתוח שטח התעשייה הדרומי בתעשיות 2014, השלמת התב"ע ותשלום השובר לרשות מקרקעי ישראל (רמ"י). גיבוש הסכם לפיתוח שטח תעשיות 2014. השלמת מבנה שני בשטח גן תעשיות שהוא מרכז לוגיסטי ומחסן קירור עבור חברת שטראוס והפעלתו מתחילת 2023, תחילת עבודות באתר למבנה 3 עבור דוקרט ופיתוח כביש גישה מדרום לשטח התעשייה.

דו"ח מהנהלה כלכלית – אפריל 2023

- **סילורה שותפות וסילורה-פיתוח**
 - בוצעה תוכנית לפעילות סילורה-פיתוח ביצור ואספקת מוצרים הרפואיים בלבד והמשך תמיכה בלקוחות ובמוצרים, ארגון השטח והשכרת המשרדים ומכירת ציוד ורכיבים מהמלאי הקיים.
 - סילורה-פיתוח סיימה את 2022 ברווח תפעולי נאה והתוצאה הסופית במאזן תיגזר מהיקף מחיקת המלאי והפרשות שידרשו בעריכת המאזן
 - סגירת STS הושלמה ואין יותר פעילות מסחרית. השטחים הושכרו כאשר פעילות ההשכרה מתבצעת ע"י שותפות סילורה שהיא בעלת המבנים והנכס למול שוכרים חיצוניים.
 - שותפות סילורה סיימה בהפסד קטן לאחר מימון ופחת שמשמים את החזר ההלוואות למבנים שבהשכרה.

- בחודשיים האחרונים עסוקים הנהלות המפעלים והתאגידים בסיכומי שנת 2022, ניתוח המצב בסיום רבעון ראשון 2023, לימוד המגמות בשווקים השונים, בחינת הסיכונים והשפעת הרפורמה המשפטית על הכלכלה המקומית וההזדמנויות העסקיות. בישיבת הנהלה כלכלית האחרונה סקרנו את סיכום התוצאות הכלכליות בדו"חות התמחיר של הפעילויות הרבות בתאגידים העסקיים של הקיבוץ, עדין ללא מאזן סופי.

- מגמת השיפור במגזר העסקי שהייתה בשנים האחרונות - ושראינו אותה גם לאורך שנת 2022 בפעילויות השונות – נשמרת. נמשך מימוש ההשקעות שבוצעו בתעשייה, בחקלאות ובעסקים, פיתוח רגל הנדל"ן בשטחי סילורה ושטח התעשייה הדרומי המתפתח ומתאכלס, ניצול האנרגיה הסולארית לשימוש עצמי ומכירה לרשת הארצית, הרחבת השותפויות הקיימות והקמת חדשות.

עיקרי הנושאים שנידונו וטופלו בשנת 2022

- **יזום ופיתוח (שנת פעילות ראשונה)**
 - הקמת שותפות עם חברת "אגירה לישראל" לפרויקט אגירת חשמל תחת חברת החלוקה חשמל כפר מסריק (חכ"ם) וחיבורו של האוגר הראשון לרשת החשמל.
 - חכ"ם - הסדרת ההתחשבנות עם ספקי הסולארי לשמירת תעריף החשמל והכנת המערכת לשינוי התעריפים בשנת 2023 ושיפור תשתיות החשמל.
 - המשך טיפול בקרקעות הקיבוץ – הפקעות ופיצוי כביש 6 וחיבורו לכביש 22, כולל הקמת מאגר מים חלופי.
 - מימוש באר אפק החדשה של השותפות במתקן ההתפלה עם חברת GES ושיפור הביצועים של מתקן ההתפלה.

- **קבוצת דוקרט.** שחיקה ברווחיות בעקבות עליה גדולה במחירי חומר גלם ובמחירי ההובלה הימית. המשבר העולמי באספקת חומרי גלם משנת 2021 והצורך בגידול במלאי לאספקה רציפה ללקוחות, הביא את המפעל לעלויות בצריכת החומרים וכן ביצירת מלאי יקר וגדול. לכל זאת היתה השפעה גדולה על תוצאות 2022 שהיו פחות טובות מהשנה הקודמת וגם מהתוכנית. בנוסף עסקנו בחיזוק קבוצת דוקרט וקידום התוכנית האסטרטגית, סינרגיה בין החברות, קליטת קווי יצור חדשים, תוכנית התארגנות בשטחי הייצור ותוכנית מעבר למחסן חדש שנבנה בשטח התעשייה הדרומי ע"י גן תעשיות עבור דוקרט.

מנהיגות העתיד

המועצה האזורית מטה-אשר הוציאה משלחת של נשים מהמועצה לסיור לימודי בפולין. הסיור תחת הכותרת: "ממנהיגי העבר למנהיגי העתיד". הנציגות של כפר מסריק מיה רשף, ענבל רמץ ומור כרמלי שלחו למערכת תמונה מייצגת.

דור חדש של מנהיגות מקומיות. כבוד!

שלושת הנציגות שלנו ניצבות ליד הסלע לזכר קהילות יוגוסלביה – מקום הולדתם של אבא של מור – סשה כהן ז"ל וגם של הסבתא את מיה רשף – שולמית מונצ'יק.

- תאגיד העסקים
- באופן כללי החקלאות סיימה שנה טובה, מעל התוכנית ומעל אשתקד.
- שנה חקלאית טובה בגד"ש שנגרמה בעקבות עליית מחירי הכותנה, יבול ומחיר טוב באבטיח, שימור מחיר בגרעינים ובמספוא ויבולים טובים בשאר הגידולים.
- הרחבת פעילות המדגה לשותפות בבריכות עין חרוד איחוד, מחסור בשוק ועליית מחירים
- שחיקת הרווחיות בענף הרפת ובמטע האבוקדו עקב מחירים נמוכים יחסית לשנה הקודמת.
- הפעלת מערכות סולאריות על בריכות הדגים בשותפות עם נופר אנרג'י
- הקמת שותפות קטפת עוטפת עם קיבוץ אפק וסגירת השותפות בקטפת הישנה עם נהיר
- לסיכום

שנה פורייה של התמודדות עם אתגרים המשך פיתוח של העסקים הקיימים ובחינת פרויקטים נוספים להרחבת הפעילות וההשקעות של תאגיד ההחזקות. המשך השקעה בחברת "גרינספנס" (דיווח מפורט על הפרויקט – בעיתון הקרוב), מימוש המניות בדליה-אנרגיה והשקעה בחברת אגירה לישראל. סה"כ עליה ברווחי החקלאות וירידה בתעשייה - נשמרת רמת רווחיות טובה עם שיפור בהשוואה לשנת 2021.

ירון ריז ושאול גור

אנחנו מכירים את רואידה - עובדת חדר האוכל המסורה, שעבדה בעבר במטע וגם שם נחשבה לוותיקה, מסורה ומקצועית מאד. בנטיעה לקחו חלק הצוות הקבוע יחד עם ה"בנות" מכפר שעב ותגבור של נוטעות מתמרה. רותי מדווחת שהיה מרגש ומרומם נפש.

חדשות המטע

החידוש של נטיעות המטע 2023, הנערכות בימים אלו, הוא בשקיות הנטיעה. בעבר קיבלנו שתילים בשקיות ניילון 5 ליטר, שגם הקשו על הנטיעה, כי חייבו את פעולת חיתוך השקית ואת השליפה הזהירה של בית השורשים בלי שיתפרק, וגם רצנו בסוף יום נטיעה מפרך לאסוף את כל פסולת הניילון.

בנטיעה הנוכחית קיבלנו שתילים 2 ו 3 ליטר בשקיות מתכלות, מה שגם מפחית את פעולת החיתוך והוצאה עדינה של השתיל, גם שומר על גוש בית השורשים שלם וגם שומר על הסביבה. ממשתלת חסקלברג מבטיחים שגם קליטת השתיל והתבססותו, מהירה יותר. ונאמר אמן.

כמו כן אנו מנסים בחלקה החדשה שיטה לניהול עשביה שתפחית את השימוש בכימיקלים. בינתיים זה נראה מצוין.

יואב גירש

נ ט י ע ת כ ב ו ד

אי שם בעבר המתרחק, כשאני הייתי רכז מטע האבוקדו, הנהגתי הזמנת אנשים (ראויים) בימי נטיעה לנטיעת שתיל אבוקדו בתור מחוות כבוד.

בשנים האחרונות גם אני בין המוזמנים ונענה בשמחה - כי נטיעת חלקה חדשה היא שמחה גם לגמלאים.

כך גם הבוקר, בהנחייתה של העובדת הוותיקה רחיל (שהיא גם חברת פייסבוק שלי). והפעם חידוש מרנין: שתילים בשקיות מתכלות, שזה טוב גם לאבוקדו וגם לאיכות הסביבה.

עמי זינגר

ומי שהצטרפה גם היא לנטיעה החגיגית היא רותי בן-דוד שהביאה איתה את רואידה.

הנצחה וכבוד לנופלים

השנה פגשתי ליד קבר האחים את רות
יפה שהייתה בצעירותה עם הכשרת מצול.
היא זכרה את את של אריה פאוקר, אק
לא יכלה להוסיף עוד פרטים.
מדהים לדעת שבמק מצלמה מ-74 שנים
נשא לאב את זכרו של חברו מאותם
ימים!

יהי זכרו ברוך! אנה שפיצר

שמחתי מאד על המחווה של ארנה שפיצר
ומצד שני – חשתי מבוכה ואפילו בושה על
שהקיבוץ שלי, לא מוכן להשקיע סכום קטן
מדי שנה כדי לתת כבוד לנופלים שהיו
חבריו ואינם קבורים כאן. אני מעלה את
הנושא שוב ומבקש שיעלה לדיון נוסף
בפורום מתאים ותתקבל החלטה נכונה
ומכבדת יותר.
מצורפות תמונות שצילמה ארנה.

כמה חודשים לפני יום הזיכרון לחללי
מערכות הבטחון, פנה אלי גיורא מסד והציע
שאפנה להנהלה החברתית, כדי שנציג של
הקיבוץ יעלה על קברם של שני החללים
שאינם קבורים בבית העלמין שלנו. אריה
פאוקר הקבור בקיבוץ מעוז חיים ולאצי
לוינגר הקבור בנהריה, יניח זר ויכבד את
זכרם. העניין התעורר מאחר ולאורך עשרות
שנים לקח על עצמו זאב יעקב בהתנדבות
את המשימה החשובה הזאת ומאז מותו
הנושא לא טופל.

מאחר והנושא קרוב לליבי פניתי למזכירה
וביקשתי להופיע בישיבת המזכירות כדי
להעלות את הנושא. בתשובה נאמר לי
שכבר במזכירות קודמת, לפני מספר שנים,
עלתה בקשה של זאב להקציב סכום קבוע
למימון הוצאות הנסיעה וקניית זר והוחלט
אז בשלילה. בינתיים הגיע יום הזיכרון וכמה
ימים אחריו קיבלתי את המכתב המצורף:

ביום הזיכרון לחללי צה"ל ביקרתי את
השנה במצול חיים, בסימן שימור המסורת
והמורשת של זאב יעקב.
כאדי שנה נצרך במצול חיים מפעם בחדר
ההנצחה בקיבוץ, שבו מוצגות תמונות
החללים. על שולחן מוצגות חוברות
ההנצחה והחדר כולו מצויד עם המוני
סידורי פרחים מרשימים.

בבית הצלמין המקומי נצרך טקס מרעם
ומכובד צה"ל שולח כאדי שנה חייבים
וחיילות, נציג ליד כל אחד מקברי
החללים.

מלבד החיילת שניצבה ליד קברו של
אריה פאוקר, הייתי אני הנציגה היחידה
מהמצל של אריה לייף. אריה, כידוע,
קבור בקבר אחים של חללי הקרב על
מלכיה.

עאישה: מיד עם סיום התיכון הלכתי ללמוד סיעוד במכללה בצפת. את בעלי הכרתי כבר מהכפר ובחרנו ביחד ללכת ללמוד סיעוד. גרנו בצפת ביחד. זו הייתה הפעם הראשונה שיצאתי מהבית וזו הייתה חוויה מיוחדת. הלכתי ללמוד סיעוד כי רציתי לעזור לאנשים, לטפל בהם.

ש: איך היה ללמוד ביחד?

עאישה: (צוחקת) היה עמוס.. הייתי צריכה לעשות את כל העבודות גם בשבילי וגם בשביל בעלי... אבל היה נחמד ללמוד ביחד ונהניתי בסה"כ מהלימודים.

ש: ואיפה עבדת אחרי הלימודים?

עאישה: עברנו לגור במרכז, בבת-ים, ואני עבדתי ב"בית בלב" – זהו מרכז שיקומי-כרוני. עבדתי במחלקת מונשמים. למחלקה מגיעים חולים עם ניוון שרירים, מחלות ריאות או אנשים אחרי פציעות קשות (למשל אחרי תאונות דרכים) שהם מרותקים למיטה, מונשמים, מחוברים למכונות ובעצם לא יכולים לעשות כמעט כלום.

זה היה קשה. אני זוכרת במיוחד בחור צעיר שהיה חולה בניוון שרירים ותיקשר רק ע"י מיצמוץ בעיניים או ציקצוק השפתיים. אני לא אשכח אותו. אני היחידה כמעט שהבינה מה הוא רוצה.

עבדתי שם שלוש שנים וכאשר התחתנו ונולד הבן הבכור החלטנו לחזור צפונה, לכפר בו נולדנו – ג'דידה מכר.

באותו שלב החלטתי לעבוד בקהילה כי לא רציתי לעשות משמרות בגלל הילדים הקטנים. בעלי עובד באיכילוב ועושה משמרות אז אני רציתי לעבוד במקום בלי משמרות.

ש: איך הגעת אלינו למרפאה?

עאישה: היה לי מזל. בדיוק כשפאני יצאה לחופשת לידה חברה שלי שלחה לי שמחפשים לחצי משרה ואחרי שאורנה סיימה את העבודה במרפאה אני קיבלתי את התקן שלה מקופ"ח ואני עובדת במשרה מלאה.

נעים להכיר - לכבוד יום האחות

יום האחים והאחיות הבינלאומי מצוין בישראל וברחבי העולם ב-15 למאי, יום הולדתה של פלורנס נייטינגל, מייסדת מקצוע הסיעוד המודרני. יום זה מצוין במטרה להוקיר את העשייה המקצועית והאנושית ואת תרומתם של האחים והאחיות לחברה. בקופות החולים ובבתי החולים מתקיימים ביום האחים והאחיות כינוסים, תחרויות, תערוכות ויוזמות משותפות עם ראשי עיריות ורשויות מקומיות לטובת האחיות במערכת הבריאות בישראל. וגם כאן אצלנו, במרפאת "נעמן" אנו נותנים מקום ליום זה – במרפאה הוצב מתקן עם פתקים וכלי כתיבה המזמין את כולנו לכתוב מילים טובות לאחיות שלנו ולצוות המרפאה.

במסגרת יום האחות בחרנו לערוך הכרות עם אחת מנשות הצוות (בכל שנה נבחר מישהי). והפעם – נפגשנו עם **עאישה אסדי:**

ש: ספרי על עצמך:

עאישה: אני עאישה, אני מג'דידה מכר. אני נשואה, בת 31, ויש לי שני בנים בגילאי 8 ו-4.

ש: ספרי קצת על לימודי הסיעוד ואיפה עבדת לפני שהגעת אלינו למרפאה:

אני מאד מרוצה במרפאה – אוהבת את האנשים, את המקום.

ש: במסגרת העבודה יש תפקידים שעליהם את אחראית?

עאישה: אני אחראית על מעקבים של החולים הכרוניים. לאחרונה סיימתי קורס על-בסיסי באונקולוגיה. זה בעצם נותן לי הרשאה לטיפול בחולים אונקולוגיים יותר מאשר לכל אחות מוסמכת. כלומר אני יכולה לטפל גם בחולים אונקולוגיים. בחרתי בקורס הזה כי אני חושבת שמדובר באנשים מיוחדים. החולים האונקולוגיים צריכים, בעיניי, לקבל יותר יחס וגם צריך להראות להם שיש תקווה, יש אפשרות לריפוי. לעזור להם להאמין ולא להתייאש. אני מרגישה שאני יכולה לעזור במקומות האלו.

גם עם החולים האונקולוגיים וגם החולים הכרוניים חשוב לי שירגישו שהטיפול שלי נובע מאהבה, שאני רוצה לעזור. שאני והחולה ביחד מנסים להגיע למטרה שלו (להבריא, להפחית סוכר, לחץ דם וכו').

ש: אם היית יכולה ל"קבל" משהו מהחולים והמטופלים – מה היית רוצה?

עאישה: אני רוצה שהמטופלים יהיו מרוצים ושרק יגידו תודה. לא צריכה יותר מזה.

וגם אם אני לא יכולה לתת בדיוק מה שהם רצו או ביקשו, זה בגלל שאני חושבת שזה לטובתם ואני מקווה שיבינו את זה. הייתי רוצה להצליח לעבוד כדי שיהיה יותר אורח חיים בריא, מניעת מחלות, איתור מוקדם.

ש: איפה את רואה את עצמך נגיד בעוד 10 שנים?

עאישה: הייתי שמחה להתמקד יותר בתחום האונקולוגי, איתור מוקדם, מודעות. הריפוי בתחום הזה מאד השתפר וזה תחום מעניין. חולים במחלת הסרטן אפשר ללוות אותם לכל אורך המחלה ואם יש ריפוי מלא אז ממש אפשר לראות את ההצלחה. וגם מה שחשוב לי זה שאפשר לתת ביטוי גם לפן הריגשי, לתת תקווה. אני מאד מאמינה שצריך להתייחס לכל המרכיבים – גוף, נפש, נשמה.

ש: את יכולה לספר על קושי בעבודה?

עאישה: חשוב לי לתת יחס אישי ומלא לכל מטופל ולפעמים יש עומס וזה לא אפשרי. לפני כמה זמן הייתה מטופלת אחת שממש הרגשתי שבגלל העומס ובגלל שהיו הרבה אנשים, לא הצלחתי לתת לה יחס מספיק טוב אז אח"כ התקשרתי אליה כדי לוודא שהיא בסדר וקיבלה מענה.

ש: מה את מאחלת לעצמך ולנו להמשך?

עאישה: אני שמחה מאד שאני חלק מהצוות וחלק ממרפאת "נעמן", מאד טוב לי. אני מאחלת לכולנו בריאות, שנשמור על עצמנו.

המון תודה לעאישה – כייף להכיר וכייף לפגוש את החיוך שלך, המקצועיות והרוגע במרפאה.

עפר אילת

אותה מאד כדי לאפשר עבודה עם משטחי קרטון גבוהים במיוחד - גם ב"פידר" (מזין הקרטון למכונה) וגם בתוצרת המודפסת. המכונה הגיעה לפני כשלושה שבועות והרכבתה תארך עוד כחודשיים. בחודש יוני (אם לא יהיו עיכובים) מתוכננת הדפסת ראשונות וביולי - תחילת ייצור.

ניר הסביר לי שהמכונה הזאת אמורה להחליף את מכונת הדפוס הישנה מתוצרת "פלנטה" שהתחילה לעבוד בדוקרט בשנת 1995 כלומר לפני כמעט 30 שנה.

המכונה הישנה נרכשה לפני 30 שנה בגרמניה - אז נסעו להביא אותה יורם נתן, אדם שביט וישי שמאלי (לבן) שנפטר כזכור בגרמניה במהלך הנסיעה. לזכרו של ישי ז"ל הוצב על המכונה שלט המקדיש אותה לזכרו. המכונה כאמור תסיים את דרכה בדוקרט ולוח הזיכרון יישמר למזכרת.

אסף שדה מוסיף שבחודש יולי הקרוב יוזמנו חברי הקיבוץ לסיור בכל אולמות דוקרט ואז גם יוכלו לראות את המכונה החדשה ולקבל הסבר מלא על יכולותיה.

התרשם וכתב: אברהם צילם: ניר מזרחי

נא להכיר - מכונת דפוס חדשה

נדמה שבדוקרט הכל כרגיל ואין כל חדש תחת השמש - ולא היא. הוזמנת השבוע ע"י ניר שני - מהנדס המפעל - לסיור קצר לראות את החידוש האחרון במפעל. באולם מואר ונקי שעבר לאחרונה שיפוץ נרחב כדי להכין אותו לקליטת מכונה חדשה - ניצבת מכונת דפוס חדשה בשלבי הרכבה. המכונה מתוצרת גרמניה "רפידה 145" ענקית באורך וברוחב ובעיקר בגובה.

ניר הכניס אותי לאולם ליווה אותי ונתן לי הסבר מקצועי וגם גילה לי את כל הסודות של המכונה. למכונת הדפוס שש יחידות צבע (מדפיסה בשישה צבעים) ויחידת לכה. זוהי המילה האחרונה בשדה הדפוס והמיוחד בה הוא מידות הגיליון שהיא מדפיסה - 166x145 ס"מ ומכאן גם שמה.

היא אוטומטית מאד - החלפת משטחי הקרטון נעשית באופן עצמוני וללא התערבות המדפיס וגם כיוון הצבעים ודיוק ההדפסה אוטומטיים לגמרי. מכאן שקצב ההדפסה והספקי העבודה גבוהים 30 עד חמישים אחוז מאלו של היום. כרגע עובדים עליה טכנאים שבאו מהמפעל ביחד עם האנשים שלנו ומרכיבים את החלק המכאני. יותר מאוחר יגיעו האלקטרוניאים להשלים את החלק שלהם.

מה שהרשים אותי במיוחד הוא הגובה של המכונה שעומדת על רגלי מתכת שמגביהים

אני מאוד אוהב להטיס ולבנות רחפנים.
ואני אוהב לבלות עם ליאן ולטייל איתה
ברחבי הקיבוץ, ברפת, בבוסתן ואצל עזיזה
בפינת החי.

4. איזה מקום חוץ מהבית, אתה אוהב בקבוץ
ולמה?

בקיץ המקום האהוב עליי הוא הבריכה.
ולאחרונה, אני גם אוהב את הקרון של
קפה תומס, אנחנו אוהבים לבלות שם
בשבת בבוקר, לפגוש חברים, לשתות קפה
קר ולשחק שם על המחצלת.

ראיון פינג פונג עם איתן דוידסקו

ספר קצת על עצמך:

אני איתן דוידסקו, בעלה של שחר (פליישמן)
ואבא של ליאן.
נולדתי בקיבוץ צאלים לפני 32 שנים.
בצבא שרתי בכיפת ברזל כקצין מבצעים
ולאחר שרותי הצבאי טסתי לטיול הגדול
בדרום אמריקה לשמונה חודשים. כשחזרתי
הספקתי לעבור לתל אביב – משם לבאר
שבע - ומשם לקיבוץ כפר מסריק לאחר
שנולדה בתנו ליאן.
כיום אני עובד כמטיס רחפנים בחברות
ביטחוניות.

1. למה בחרת לגור בכפר מסריק:

תמיד ידעתי שארצה לגדל את ילדיי בחינוך
קיבוצי, בחיי קהילה ועם מרחבים גדולים,
בדומה לדרך בה גדלתי בעצמי. כשהכרתי
את שחר, אחותי כבר גרה בקיבוץ כפר
מסריק (אילאיל ורדי), ככה שלשינוי יש
כאן משפחה ואנחנו מרגישים שייכים.
כשניתנה לנו האפשרות לבנות כאן בית לא
היה לנו ספק שכאן אנחנו רוצים לחיות.

5. ספר לנו משהו שאנחנו לא יודעים עליך:
כחלק מהתחביב שלי להטיס רחפנים, אני
מתנדב ביחידות אזרחיות לחילוץ והצלה
בעזרת רחפנים.

6. לסיום סיומת, למי אתה מגלגל את הראיון
הלאה?

אני מגלגל הלאה - ליואב שמאילוב

הכינה לדפוס: אסנת אבנון

2. מהן החוויות הראשונות הזכורות לך מהקיבוץ?

החוויה הראשונה שזכורה לי מהקיבוץ היא
כשבאנו לבקר את אילאיל, כשרק עברה
לקיבוץ לגור עם בן. באנו כל המשפחה
לעשות על האש והתפעלנו מהמרחבים
הגדולים והדשאים הירוקים.

3. מה אתה אוהב לעשות בזמן הפנוי?

קבוץ דן, 10.6.61

למזכירות מסק
כ פ ר י ק
מלום 1

בערב שישי 9.6 בערך בקבוצתם מסק כדור-מף
בין כפר מסריק לבין דן.

בהסגנון שהתנהגות חבריכם מהתבטאת בזריקות אנבים
על מסק ניבנו ובבטיחה באחד מסחקנינו. התנהגות זו
אינה סוסיפה לאוירתה חסר רטיבית החייבת לשרור על
מגרסי הספורט.

אנו מקווים שתביאו סכתכם זה לידיעת כלל ציבור
החברים, ונקה להפגט בקבוצתם בעוד מסחקים ובאווירה
יודוהית וחברית.

בברכת חברים,
קבוצת "הפועל דן".

לפני 62 שנה כדורעף כשדה קרב

10.6.61

אל
מזכירות קבוץ דן
הגליל העליון

היינו בדעה כותב הסכתב עלל מגרסי הספורט הייבם לשרור אוירה ספורטיבית
התורה והננו תקוה, שבמסיד השרור האוירה המתאימה.

לאחר בירור סגודתכם הננו לציין, שלא נזרקו אנבים או גופים אחרים
במסגרת // המחקים. שני בערים שחקו ביניהם בכדורי עץ אדורכת, ולצפכנו
אחד הכדורים פגע בעוד המחקים, הננו סתבצלים על כך וסבקים את סלוחתכם
ומליחת המסקן המפגט.

הבטיחה לס' 8 המכונה "זמנו": ההנהל בירור עם החבר מפגט במסקן
הנ"ל והננו סתבצלים על כך גם במסו של החבר, אשר פגע במסקן וי"י,
בהזדסנות זאת ברבוננו להסיר את המוסט לבכט, מסחקן זה יש לו טכט
לדבר בידיים. כפעט הראשונה היה זה בקרית סתנגה במסחק הראשון
אצלכם, אז הוא ססר לאחד המטרים הטלויים את קבוצתנו. גם הפעט הוא קפץ
כטלופה ססר למוך הקהל, הפיל סספר ילדים וטוב הפעיל את ידיו במקום, שאין
נורר בכר. הטובת הקהל לא אחרה לבוא.

טוב יהיה, אם קבוצת הפועל דן תוך מסירת התבצלותנו הסביר למסקן
הנ"ל, שהוטט ידיים אינה סוסיפה כבוד לקבוצתו ולפעטים אף זוכה לתשובה.
כ"כ ברבוננו להטב את המוסט לבכט למכתב התלונה שלנו אחרי המסקן
הראשון אצלכם בענין התנהגותם של המוסט, המחקים והקהל - כולם חברי דן -
לגבי מסקנינו אנו, כתוצאה מהתנהגות זו כידוע נאלצה קבוצתנו להפסיק את
המסקן ולרדת מהמגרס. גם דבר זה לא הוסיף כבוד לקבוצת המארחת.
הננו סנייבים בסיפוק, שעד כה כל הקבוצות, שמחקו אצלנו, זכו ליחס
הוגן, אנו תקוה, שסכתננו זה יסחר עם האוירה והמסקים הנאים יתנהלו
תוך כבוד הדדי ויחס חברי והנצחון ייקבע אך ורק ע"י סיב המסקן.

בברכת חברים,
הפועל כפר מסריק.

לא מזמן הסתיים דו קרב
איתנים בין הפועל מטה-אשר
בכדורעף לבין מכבי תל-אביב.
סדרת הגמר שבה מנצח הזוכה
בשלושה מתוך חמישה משחקים
התחילה (כצפוי) בשני ניצחונות
של מכבי שהיתה השנה טובה
יותר מכל הקבוצות האחרות
בהפרש ניכר. במשחק השלישי
הובילו המכבים כבר 10:15 והיה
נראה שהקרב הוכרע אלא
שמטה אשר קמה מההרסות
וניצחה ניצחון דרמטי והמשיכה
בניצחון גדול במשחק הרביעי.
רק בחמישי המכריע לא הספיק
לבחורינו הכוח ומכבי ניצחה
והיתה השנה לאלופה.

צוות הארכיון המקומי כל-כך
התרשם מהמאבק ההירואי
ומצא מכתבים מהעבר הרחוק
שגם בהם הוכחה לקרבות
קשים בין קבוצות כדורעף.
הפעם - שתי קבוצות
קיבוציות: קבוצת כפר מסריק
וקבוצת קיבוץ דן. לפי
המכתבים - היו באותם ימים
קרבות לא פחות אכזריים
מהקרבות של ימינו אנו...

שלח - צוות הארכיון.

האם אני,
שפעמים רבות מבית באנדרטת אדישות
העולם הנצחית לסבל האחר
ורואה בה את ההשתקפות שלי
עושה משהו למישהו, גם מרוחק ממני
כדי לעזור?
ותשובתי???

הירהורון של רון

השבוע לפני 80 שנה, בשיאו של מרד גטו ורשה, פוצצו הגרמנים את הבונקר המרכזי של מפקדת "הארגון היהודי הלוחם" שהוביל את המרד.

הרחק מוורשה, בלונדון הרחוקה, ניסה פוליטיקאי יהודי, שמואל זיגלבוים, שמפלגתו הייתה שותפה ללחימה במרד, לעורר את תגובת העולם לרצח יהודי אירופה ולמרד שמבצעים חבריו בגטו.

איש לא התייחס לקריאותיו.

מול המקום בו עמד הבונקר המרכזי, הוקמה אנדרטה לזכרו של זיגלבוים. בקיר השחור של האנדרטה משתקפת דמותו של כל אדם המביט בה – תזכורת אנושית ואישית לאדישות העולם אז – והיום.

כתב וצילם: רון כהן

#####

שולחנות המועדון עוצבו כתמונות פסיפס שנתחדש ונשמור עליהם

מזל טוב וברכות!

לעומר בניק ושני
לחתונתם.

איחולים חמים

להורים ענת ודני
לאחות דורון

ולכל המשפחה המאושרת

נחת ושמחה

משלחת נוספת - קציני מודיעין אמריקאיים
הגיעו עם נציגי המל"ל וקיבלו מאתנו
הדרכה באתר. מכאן המשיכו לסיור בגבול
הצפון עם גיא מלל.

מה היה ומה יהיה

כמו כן, קבוצות רבות ממשיכות להגיע
לסיורים בקיבוץ ובסביבה ולארוחות
צוהריים נשמח מאד להרחיב את צוות
המדריכים בגלריה ובתיירות. במידה ואתם
מעוניינים, אנא פנו אלינו.

בשבת הבאה 20.5 יתקיים היריד החודשי
"תוצרת גלילית" כולם מוזמנים להגיע וגם
לפרסם לקרובי משפחה וחברים.
בשעה 11.00 באותה שבת יתקיים בתערוכה
שיח גלריה עם האומנים המציגים.

נשמח לראותכם.

אפרת שדה וצוות התיירות.

לאחרונה זכינו לארח מספר משלחות:
משלחת משרד החוץ של סלובקיה אשר
הגיעה למפגש מרגש עם אברי פישר, שסיפר
להם בשפה סלובקית רהוטה את סיפור
הקיבוץ.

סיירונו ביד מסריק והתקיים מפגש עם יוצאי
צ'כוסלובקיה החיים באזור. האורחים
העניקו לנו מתנה - שטר ישן עליו מתנוססת
דמותו של מסריק. השטר מוצג ביד-מסריק.

